

Arrest

nr. 100 773 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Shkodër en de Albanese nationaliteit te bezitten. In 1998 werd uw broer, Q. (...), naar aanleiding van een conflict over watermeloenen door A. R. (...) vermoord. De dader vluchtte onmiddellijk na de moord naar Italië. Enkele jaren geleden werd de dader in Italië gearresteerd en aan Albanië uitgeleverd, waar hij momenteel zijn gevangenisstraf voor deze moord uitzit. Op 19 augustus 2010 vernam u van uw neef dat E. V. (...), uw buurjongen, was vermoord, waarna u na uw werk vertrok. Toen u die avond thuiskwam, werd u onmiddellijk bij uw thuiskomst door de politie meegenomen. U vernam toen dat het moordwapen in uw binnenkoer was gevonden. U werd in voorhechtenis genomen en nadien van illegaal wapenbezit en het verbergen van een misdaad beschuldigd. Na uw arrestatie vernam u dat uw neef, M. K. (...), de moordenaar was. Hij werd herhaaldelijk door het latere slachtoffer beledigd en bedreigd. Op 19 augustus 2010 ontstond een nieuw dispuut tussen M. (...) en E. (...). E. (...) vroeg tevens aan M. (...) om het wapen dat hij aan M. (...)

in bewaring had gegeven, te halen. M. (...) haalde het wapen en schoot E. (...) ermee dood, waarna hij het wapen in uw tuin zou hebben gegooid. Tijdens het proces bleef u in voorhechtenis. Uiteindelijk werd u tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens illegaal wapenbezit en het verbergen van de misdaad; een veroordeling die volgens u volkomen onterecht is. In hoger beroep werd uw gevangenisstraf tot twee jaar teruggebracht. Op 2 januari 2012 werd u uit de gevangenis ontslagen. Een groot deel van uw familie had inmiddels Albanië verlaten en was naar België uitgeweken. De familie V. (...), de familie van het slachtoffer, is immers uit op bloedwraak wegens de moord op hun familielid. Na uw vrijlating sloot u zich onmiddellijk op in uw woning. Kort nadien begonnen leden van de familie V. (...) stenen naar uw woning te gooien. Dit gebeurde meermaals. Tevens ontdekte u dat er met de elektriciteitsdraden was geknoeid. U vermoedt dat de familie V. (...) u op deze wijze trachtte te elektrocuteren. Uw echtgenote contacteerde de politie, die terplaatse kwam om vaststellingen te doen. Enig verder gevolg werd hieraan niet gegeven. U contacteerde zelf een elektricien, die de nodige herstellingen kwam uitvoeren. Omdat u zich evenwel onveilig voelde, besloot u een nieuwe verzoeningspoging met de familie V. (...) te ondernemen. Tijdens uw hechtenis had uw familie reeds een vijftal pogingen ondernomen, zonder positief resultaat. Uw echtgenote contacteerde N. S. (...), de secretaris van "The Peace Reconciliation Missionaries of Albania" met de vraag een nieuwe verzoeningspoging te ondernemen, maar opnieuw weigerde de familie V. (...) te verzoenen. Omdat u niet langer opgesloten kon leven, besloot u Albanië te verlaten en naar België uit te wijken, waar reeds vele van uw familieleden verbleven. U verliet Albanië in het gezelschap van uw echtgenote, D. K. (...), uw minderjarige zoon en dochter en uw moeder, H. K. (...) (O.V. 6.99.897), op 31 maart 2012 en week via Italië naar België uit, waar u nog diezelfde dag aankwam en op 5 april 2012 asiel vroeg. U bent in het bezit van volgende identiteitsdocumenten: uw internationaal paspoort, uitgereikt te Shkodër op 30 januari 2012, uw huwelijksakte, uitgereikt te Shkodër op 17 februari 2012 en vijf familiecertificaten die de samenstelling van uw familie in de ruime zin van het woord bevestigen. Ter staving van uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: een onvolledige kopie van een (niet gelegaliseerd) vonnis, d.d. 2 juni 2011, waaruit blijkt dat u in Eerste Aanleg werd veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf; een attest van de verzoeningscommissie "The Peace Reconciliation Missionaries of Albania", d.d. 27 februari 2012, waarin wordt gesteld dat u zich sedert 19 augustus 2010 overeenkomstig het Albanese gewoonterecht in een bloedwraak bevindt met de familie V. (...) wegens de moord door uw neef, M. K. (...), op E. V. (...); een attest van uw raadsman, I. B. (...), die u ten tijde van het proces n.a.v. de moord op E. V. (...) bijstond, d.d. 16 juli 2011, en waaruit blijkt dat u tot vijf jaar gevangenisstraf zou zijn veroordeeld wegens uw aandeel in het verbergen van de misdaad en waarin eveneens wordt aangehaald dat u riskeert slachtoffer van een bloedwraak te worden; uw ontslagbrief uit de gevangenis van Lezhë, d.d. 2 januari 2012; verscheidene kopieën van krantenartikelen handelend over de moord en het daaropvolgend proces; verscheidene foto's die de nabijheid van uw woning en die van de familie V. (...) moeten aantonen. Uw andere familieleden legden nog volgende documenten in dit verband neer: een DVD, met daarop een uitzending van het programma Fiks Fare, waarin uw broer, E. K. (...) (O.V. 6.863.841), uiteenzet wat de gevolgen van de dreiging van de bloedwraak voor jullie familie zijn; een DVD met daarop een klein stukje van de eerste zitting van de rechtbank inzake jullie voorhechtenis, het volgens uw raadsvrouw originele vonnis inzake de moord op E. V. (...), d.d. 2 juni 2011, verscheidene foto's die moeten staven dat uw familie en de familie V. (...) goede relaties onderhielden, verscheidene attesten van bovengenoemde verzoeningscommissie inzake de bloedwraak waarin jullie zich bevinden en de onmogelijkheid tot verzoening met de familie V. (...) en een gedeelte van een kopie van een persbericht van de politie van Shkodër, verspreid naar aanleiding van uw arrestatie en die van de M. (...), A. (...) en B. (...) wegens mededaderschap aan moord met voorbedachte rade. Tevens liet uw raadsvrouw mij op 8 mei 2012 nog een kopie van een niet-ondertekende brief aan het opvangcentrum te Bastogne geworden, waarin zij stelt dat de beste vriend van E. V. (...) in het centrum verblijft en zij de centrumdirecteur verzoekt om uw broers, F. (...) en I. (...) en uw neven A. (...) en S. (...) over te plaatsen om te verhinderen dat moorden of een ander incident in het opvangcentrum zou plaatsvinden.

B. Motivering

Vooreerst dient vastgesteld dat uw verklaringen dat u riskeert het slachtoffer van een bloedwraak te worden wegens de moord door uw neef op E. V. (...), aannemelijk zijn. Immers, de door u aangehaalde moord door uw neef, M. K. (...), op E. V. (...), werd uitgebreid in de Albanese media gedocumenteerd. Tevens legde u zelf verscheidene documenten neer die een bewijs voor deze moord vormen. Ook uw familie- en bloedband in mannelijke lijn met M. K. (...) toonde u aan de hand van familiecertificaten aan. Gezien de ernst van het gepleegde feit en gezien de rechtbank u naar aanleiding van deze moord onder meer veroordeelde wegens het stellen van daden die de waarheid hebben verhinderd, is het in de context van bloed- en erewraak zoals die in het noorden van Albanië nog frequent wordt toegepast, aannemelijk dat u riskeert het slachtoffer van bloedwraak te worden en

u alsdus riskeert vervolgd te worden in de zin van de Vluchtelingenconventie wegens uw behoren tot een sociale groep.

Niettegenstaande het bestaan van een mogelijke vrees voor vervolging en/of een risico op ernstige schade dient in het kader van het onderzoek van uw asielmotieven evenwel te worden nagegaan of u niet valt onder een van de bestaande uitsluitingsgronden. De in artikel 1, F (b) van de in de Vluchtelingenconventie en de in art 55/2 van de wet van 15 december 1980 vermelde uitsluitingsgrond houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor 'een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig, niet-politiek misdrijf begaan heeft buiten het land van toevlucht voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten'. Artikel 55/4 (c) van de wet van 15 december 1980 stelt dat 'een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd'. De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven, maar ook medeplichtigen en leidinggevend, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art. 25, §3, Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders - en dat de persoon in kwestie hierbij een substantiële bijdrage heeft geleverd, wetende dat zijn of haar handelen of niet-handelen het plegen van het misdrijf zou bevorderen.

Hoewel u uitdrukkelijk verklaarde onschuldig te zijn en op geen enkele wijze betrokken te zijn geweest bij de moord waarop u zich beroept om uw vrees voor vervolging te staven (gehoor CGVS pp. 10-12), dient vooreerst vastgesteld te worden dat u in dit kader bij vonnis van 2 juni 2011 door de rechtbank van Eerste Aanleg te Shkodër werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar wegens het stellen van daden die de ontdekking van de waarheid hebben verhinderd (artikel 301 van de Albanese Strafwet) en tot een gevangenisstraf van 2 jaar wegens illegaal bezit van oorlogswapens op basis van artikel 278/2 van de Albanese Strafwet. Na toepassing van artikel 55 van de Strafwet, dat voorziet in een éénmalige zwaardere straf wanneer meerdere aparte strafbare feiten werden begaan, werd u in totaal tot drie jaar gevangenisstraf veroordeeld. In beroep werd deze straf verminderd naar twee jaar gevangenisstraf (zie vonnis in administratieve dossier). Uw bewering onschuldig te zijn veroordeeld (gehoor CGVS p. 10), overtuigt evenwel niet. Vooreerst dient vastgesteld dat zowel u als uw familieleden aanvankelijk bij het indienen van jullie asielaanvragen hebben nagelaten het betreffende vonnis inzake deze moord neer te leggen, ondanks het feit dat jullie wel diverse andere documenten (krantenartikelen, attesten verzoeningscommissie, foto's...) in dit verband neerlegden. Pas nadat het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk en herhaaldelijk naar het vonnis vroeg, onder andere tijdens het gehoor van uw broer, I. K. (...) (O.V. 6.903.957 - zie uittreksel van dit gehoor in bijlage in het administratieve dossier), werd uiteindelijk aanvankelijk een niet-gelegaliseerd afschrift van een niet-ondertekend gerechtelijk document neergelegd (gehoor CGVS pp. 8-9). Toen u tijdens uw gehoor werd gevraagd naar deze veroordeling, verklaarde u dat men enkel een document van het ontslag uit de gevangenis ontvangt (gehoor CGVS p. 8). Toen u er op werd gewezen dat u, als veroordeelde, uw veroordeling moest hebben ontvangen, stelde u te proberen dit te verkrijgen (gehoor CGVS p. 8). Later tijdens dit gehoor, toen uw raadvrouw zich bij u voegde, legde zij eerder vernoemd niet ondertekend afschrift van dit vonnis neer. In dit document ontbraken evenwel twee pagina's nl. 8 en 9 (zie stuk 6; uittreksel vonnis; geprint document - in het administratieve dossier). Opnieuw werd er door het Commissariaat-generaal op gewezen dat het originele vonnis neergelegd moest worden. Tijdens een later gehoor van uw broer legde uw raadvrouw dit volgens haar originele vonnis daadwerkelijk neer. Uit dit vonnis bleek dat de ontbrekende pagina's uit de eerder neergelegde kopie transcripties van een telefoontap bevatten. Eén van de transcripties is van een telefoontap tussen u en uw neef, A. K. (...), de broer van M. (...), op de dag van de moord zelf - 19 augustus 2010. Dit gesprek verliep als volgt: A. (...): "Heeft iemand van de burens je gezien?". U antwoordt: "Neen". A. (...): "Heb je ze diep genoeg in de grond gestopt?" U: "Op 10 cm ongeveer". A. (...): "Waar, daar...?". U: "Neen, neen, in de hof." A. (...): "In de hof?" U: "Eerst heb ik ze schoongemaakt en gecontroleerd." Hoewel tijdens dit gesprek niet uitdrukkelijk het woord "wapen" in de mond wordt genomen, blijkt duidelijk dat hiernaar wordt verwezen, daar het moordwapen wel degelijk in uw tuin was begraven, zoals blijkt uit het vonnis en u bovendien ook zelf aan de rechtbank verklaarde dit wapen te hebben verborgen. Uit de weergave van dit gesprek blijkt aldus dat u wel degelijk van het gebeurde op de hoogte was en actief heeft meegewerkt aan het verbergen van de wapens. Waar u bovendien ten overstaan van de rechtbank verklaarde dat de andere gevonden wapens inderdaad aan u toebehoorden, beweerde u ten overstaan van het Commissariaat-generaal dan weer dat deze twee andere wapens niet in uw woning waren gevonden (gehoor CGVS p. 10). Derhalve kunnen uw latere beweringen op het Commissariaat-generaal dat u op generlei wijze bij deze moord was betrokken en onschuldig werd veroordeeld, niet als geloofwaardig worden weerhouden en dient te worden vastgesteld dat u uw aandeel in de feiten tracht aanzienlijk te minimaliseren.

Voorts stelde u herhaaldelijk niets van het gebeurde - de moord op E. V. (...) - te weten, daar u niet bij de feiten aanwezig was (gehoor CGVS pp. 10-12). Nochtans verklaarde u zelf dat er ruim 25 rechtszittingen waren geweest (gehoor CGVS p. 11), waarbij u als beschuldigde terechtstond. Na lang aandringen vertelde u uiteindelijk wel dat M. (...) E. (...) heeft vermoord met E. (...)s' eigen wapen omdat E. (...) M. (...) meermaals had beledigd (gehoor CGVS p. 12). Gevraagd of u over de feiten naderhand dan niet heeft gesproken met uw familieleden, die in grote getale in België verblijven en allen de asielprocedure doorlopen, temeer daar u ook niet op de hoogte bent van het verloop van de verzoeningspogingen, ontweek u meermaals de vraag. U stelde louter liever meer tijd door te brengen met uw kleinzoon dan hierover te spreken met uw familie (gehoor CGVS pp. 11, 15). Deze houding overtuigt niet van een bereidwilligheid tot medewerking.

Op basis van de inhoud van het vonnis en gezien uw gebrekkige medewerking - u blijft immers bewust onduidelijk over bepaalde aspecten van uw asielrelaas en u minimaliseert duidelijk uw rol bij het plegen van dit ernstige niet-politieke misdrijf - kan worden besloten dat er wel degelijk zwaarwichtige aanwijzingen zijn dat u een substantiële bijdrage heeft geleverd aan de moord op E. V. (...).

Het feit dat u uw straf hebt uitgezeten kan gezien worden als een boetedoening. Dit is op zich echter niet voldoende om te stellen dat de toepassing van een uitsluitingsgrond niet langer mogelijk is. Bij de individuele beoordeling of een uitsluitingsgrond al dan niet nog toepasselijk is, moet ook rekening gehouden worden met een aantal andere factoren, zoals de ernst van het gepleegde misdrijf, de leeftijd van de dader, het gedrag van de dader na het gepleegde misdrijf, de spijt die de dader betoont over het gepleegde misdrijf alsook met het zich onthouden van en/of het zich inlaten met nieuwe criminele activiteiten (Background Note on the Application of Exclusion Clauses UNHCR, sept. 2003, § 72 en 73). Zoals hierboven vastgesteld, ontkent u evenwel uw betrokkenheid volkomen, ook al spreken uw verklaringen ten overstaan van de rechtbank dit volkomen tegen. Zoals reeds hoger vastgesteld, was u bovendien weinig bereidwillig om ten volle aan het onderzoek van de feiten en de door u aangehaalde vrees mee te werken tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u bewust tracht significante feiten voor de Belgische autoriteiten verborgen te houden en uw aandeel in de feiten te minimaliseren. Dergelijke houding stemt niet overeen met een daadwerkelijke spijt van het gebeurde, daar kan worden aangenomen dat iemand die spijt betoont, de volledige waarheid vertelt en zijn volledige medewerking aan de vaststellingen van de feiten verleent. Uit het voorgaande blijkt dat u de ernst van het door u gepleegde misdrijf niet inziet en dat u geen spijt heeft betoond over uw daden.

Om bovenvermelde redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art. 1, F (b) van de Conventie van Genève en komt u in toepassing van artikel 55/4 (c) van de Vreemdelingenwet evenmin in aanmerking voor het statuut van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen, daar uw asielmotieven op zich, noch uw identiteit en familiesamenstelling in twijfel worden getrokken. De attesten van de verzoeningscommissie kunnen evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen. Vooreerst hebben deze attesten weinig bewijswaarde, zoals blijkt uit de informatie die aan uw administratieve dossier werd toegevoegd. Bovendien doen deze attesten geen afbreuk aan de vaststellingen dat u uw rol in het gebeurde ten overstaan van het Commissariaat-generaal aanzienlijk minimaliseerde en uit uw gebrek aan medewerking dient afgeleid te worden dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u wel degelijk een belangrijk aandeel in deze misdaad had. Eenzelfde vaststelling dient tevens te worden gemaakt voor de door u neergelegde DVD van het programma Fiks Fare, waarin uw broer E. (...) uiteenzet wat de gevolgen van de bloedwraak voor uw familie zijn. De door u neergelegde foto's werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen, daar zij hoogstens uw verklaringen inzake de nabijheid van de woning van de V. (...)s en eerdere bevriende contacten kunnen staven, hetgeen op zich niet wordt betwist. De inhoud van het vonnis strookt, zoals hoger gezegd, niet met uw beweringen. Uw ontslagbrief uit de gevangenis toont aan dat u de gevangenis heeft verlaten na het uitzitten van uw straf, waaraan niet werd getwijfeld in bovenstaande vaststellingen.

Inzake de asielaanvraag van uw broer, I. (...) (O.V. 6.903.957) en van uw neef, B. K. (...) (O.V. 6.863.859), besloot ik om gelijkaardige redenen eveneens tot een uitsluiting van de vluchtelingenstatus en een uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus.

In de asielaanvragen van uw nicht, A. V. (...) en haar echtgenoot, B. V. (...) (O.V. 6.910.401) en van M. (...) en zijn echtgenote, uw nicht, M. F. (...) (O.V. 6.975.126), besloot ik tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar zij er niet in zijn geslaagd aannemelijk te maken daadwerkelijk in deze bloedwraak te worden geïnvolveerd.

Met de erkenning van uw andere familieleden in de hoedanigheid van vluchteling kan in uw hoofde geen rekening worden gehouden, daar vooreerst elke asielaanvraag op haar individuele merites

wordt beoordeeld. Bovendien zijn er geen ernstige aanwijzingen dat deze personen bij de moord op E. V. (...) waren betrokken, in tegenstelling tot u.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat niettegenstaande u dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie evenals van de subsidiaire beschermingsstatus, de Commissaris-generaal meent dat het in de huidige omstandigheden niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst, waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat verwerende partij in haar beslissing niet is nagegaan of in Albanië redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en of verzoekende partij toegang heeft tot dergelijke bescherming. Verwerende partij heeft derhalve nagelaten te onderzoeken of verzoekende partij voor de door haar weergegeven problemen in Albanië bescherming kan verkrijgen in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Eveneens dient te worden opgemerkt dat het administratief dossier desbetreffend geen informatie bevat. De Raad beschikt dan ook niet over voldoende gegevens teneinde zich desbetreffend een oordeel te kunnen vormen.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad derhalve dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan deze essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 december 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT